

Sygn. akt III AUa 1728/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Żurecki (spr.)
Sędziowie	SSA Irena Goik SSA Jolanta Pietrzak
Protokolant	Beata Gandyk

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2012r. w Katowicach

sprawy z odwołania J. S. (J. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach

z dnia 26 czerwca 2012r. sygn. akt VIII U 613/12

oddala apelację.

/-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA I. Goik

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1728/12

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach wyrokiem z dnia 26.czerwca 2012 roku zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z. z dnia 21.marca 2012 roku odmawiającą J. S. prawa do emerytury określonej w art.184 w zw. z art.32 ustawy z dnia 17.grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS i przyznał ubezpieczonemu prawo do tego świadczenia od dnia (...) roku, tj. od ukończenia 60 roku życia.

Tym samym Sąd uwzględnił odwołanie ubezpieczonego w którym wnosił o doliczenie do niespornego, łącznego okresu pracy w szczególnych warunkach 10.lat, 8.miesiący i 9.dni okresów zatrudnienia w (...): od 1.06.1987 roku do 31.12.1992 roku (5 lat i 6 miesięcy) na stanowisku kierownika ds. produkcji i od 1.01.1993 roku do 30.09.1995

roku na stanowisku zastępcy szefa wydziału ds. kosztów - potwierdzonych przez byłego pracodawcę w świadectwach wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 29.04.2009 roku, jako prace wymienione w poz.24 działu XIV wykazu A - załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (prace różne, polegające na kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie).

Organ rentowy odmówił uznania spornych okresów podnosząc, że praca na zajmowanych przez ubezpieczonego stanowiskach „wiązała się nie tylko z nadzorem pracowników, lecz również z wykonywaniem czynności organizacyjnych”, w związku

z czym nie można przyjąć, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu nadzorował prace wykonywane w szczególnych warunkach, zgodnie z wymogiem zawartym w przepisie § 2 ust.1 rozporządzenia z dnia 7.02.1983 roku.

Sąd Okręgowy nie podzielił takiego stwierdzenia organu rentowego wskazując na wynik przeprowadzonego postępowania dowodowego z zeznań świadków - podwładnych skarżącego w spornych okresach zatrudnienia: J. B., M. F., K. S., Z. W., którzy zeznali, że skarżący, jako kierownik ds. produkcji, nadzorował prace odlewników i walcowników wydziału produkcji w 6 halach produkcyjnych a jego zasadniczym obowiązkiem było utrzymanie dobrego stanu technicznego urządzeń oraz ciągłości cyklu produkcyjnego. Pomieszczenie biurowe ubezpieczonego znajdowało się na terenie hali produkcyjnej a prace administracyjne zajmowały mu niewielką część czasu pracy. Ponadto z zeznań świadków wynikało,

że ubezpieczony na późniejszym stanowisku zastępcy kierownika wydziału ds. kosztów wykonywał takie same obowiązki jak na stanowisku kierownika ds. produkcji. Sąd uznał wiarygodność świadków - bezpośrednich współpracowników ubezpieczonego. Stwierdził ponadto, że praca na każdym stanowisku pracy związanym z czynnościami dozoru inżynieryjno-technicznego wymaga wykonywania prac biurowych, które w przypadku skarżącego polegały na prowadzeniu dokumentacji wydziału i zajmowały nieznaczną część czasu jego pracy. Sąd zauważył, że organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okres pracy na stanowisku kierownika wydziału walcowni taśm z lat 1995-1996 a więc na stanowisku wyższym od stanowisk zajmowanych w spornych okresach.

Sąd powołując się na powyższe ustalenia stwierdził, że skarżący w chwili osiągnięcia wieku 60 lat spełnił łącznie wszystkie warunki do nabycia prawa do emerytury określone w art.184 ustawy o emeryturach i rentach, w tym sporny warunek posiadania na dzień 1.01.1999 roku co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W apelacji organ rentowy wnosił o zmianę wyroku i oddalenie odwołania zarzucając sądowi przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i błędne ustalenie, że odwołujący się w spornych okresach zatrudnienia w latach 1987-1992 i 1993-1995 wykonywał pracę

w szczególnych warunkach i w związku z tym apelujący zarzucił naruszenie przepisu art.184 ustawy o emeryturach i rentach przez uznanie, że ubezpieczony w spornych okresach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w szczególnych warunkach.

W uzasadnieniu środka odwoławczego apelujący podkreślał, że ustaleniu Sądu, że ubezpieczony w spornych okresach wykonywał pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu, przeczą zakresy czynności na stanowiskach kierownika ds. produkcji i zastępcy szefa wydziału ds. kosztów wskazujące na szereg czynności organizacyjnych i biurowych powierzanych ubezpieczonemu. W związku z tym niesłuszne było uznanie Sądu, że praca ubezpieczonego polegała głównie na bezpośredniej kontroli prac w kilku halach produkcyjnych.

Sąd Apelacyjny oddalił apelację jako bezzasadną (art.385 k.p.c.), albowiem nietrafny jest zarzut apelacji naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przepisu art.233 § k.p.c., który przyjął, że ubezpieczony będąc zatrudniony na stanowisku zastępcy kierownika ds. produkcji Wydziału (...) w (...) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy czynności ogólnie pojętej kontroli oraz dozoru inżynieryjno-technicznego - wymienione w poz.24 działu XIV wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze jako przepisów dotychczasowych, o których mowa w art.184 ust.1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wbrew stanowisku apelującego takiemu ustaleniu nie przeczy treść karty stanowiska pracy z-cy kierownika wydziału ds. produkcji zachowanej w aktach osobowych ubezpieczonego. Zakres obowiązków i czynności określony w tym dokumencie wskazuje, że zasadniczym zadaniem ubezpieczonego było „kierowanie działalnością w zakresie wykonawstwa zadań produkcyjnych, czuwanie nad rytmicznością produkcji wydziału, bieżąca kontrola przebiegu produkcji, czuwanie nad zabezpieczeniem na stanowiskach pracy właściwych warunków organizacyjno-technicznych w celu uzyskania wymaganej jakości produkcji poprzez wdrażanie wniosków zmierzających do usprawnienia organizacji pracy, prawidłowe nadzorowanie pracowników i stworzenie właściwych warunków do szybkiego wdrażania postępu technicznego”.

Przywołany zakres zadań i obowiązków pozwala na uznanie, że czynności kontroli i dozoru inżynieryjno-technicznego stanowiły podstawową część pracy ubezpieczonego na zajmowanym w okresie od 1.06.1987 roku do 31.12.1992 roku stanowisku.

Niewątpliwie część zakresu obowiązków, określoną w karcie stanowiska pracy, nie wypełniały tylko czynności związane z bezpośrednim dozorem pracowników, lecz również czynności administracyjno-biurowe.

Należy jednak zauważyć, że w świetle pisemnego zakresu zadań były to czynności ściśle związane ze sprawowanym dozorem takim jak: kontrole pod względem stanu bhp, opracowywanie instrukcji bhp, współpraca z komórką szkolenia zawodowego, opiniowanie projektów nowych technologii, norm, analiza uwag wynikających z realizacji planów kontroli procesów technologicznych.

Mając powyższe na uwadze oraz przyjmując ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy na podstawie zeznań przesłuchanych świadków - współpracowników ubezpieczonego należało zaaprobować zaskarżony wyrok.

Samo bowiem doliczenie ubezpieczonemu do bezspornego okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego ponad 10.lat okresu pracy na stanowisku z-cy kierownika ds. produkcji w wymiarze 5. lat i 6. miesięcy wystarcza dla stwierdzenia, że ubezpieczony spełnił wymagany warunek posiadania co najmniej 15. lat takiej pracy do dnia 1.01.1999 roku zgodnie z art.184 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach.

Należy zaznaczyć, że zaprezentowane powyżej stanowisko Sądu odpowiada pogładowi zawartemu w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24.09.2009 roku II UK 31/09 zgodnie z którym nieistotne jest dla uznania, że praca polegająca na kontroli i dozorcze inżynieryjno-technicznym była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku, ile czasu pracownik poświęcał na bezpośredni dozór pracowników a ile na inne czynności o charakterze administracyjno-biurowym, o ile takie czynności były ściśle związane ze sprawowanym dozorem i stanowiły jego integralną część.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w pełni potwierdził wskazane okoliczności, przez co należało orzec zgodnie z art.385 k.p.c.

/-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA I. Goik

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM